

19 augustus, en 4 november vergaderd. Verwezen wordt naar het vergaderboek en naar de brieven naar Malabar van 14 september en 9 november 1762.)

Ten aansien der inlandse koningen en vorsten seggen, dat den koning van Trevancoor het soverre heeft weeten te brengen dat die van Cochim sig aan zijne belangen heeft gaan attacheeren bij een solemneel contract, waarbij den eerstgemelde nu den medeleydenden spelende, quasi aanneemd des laastes vijanden uyt zijne staten te verdrijven, mits desen afstand doet niet alleen van de landen van Caraporam van de revier van Castella zuydwaards, mitsgaders Paroe en Mangattij met het gunt daaronder begreepen is, maar ook een gedeelte der inkomsten van verschijdene andere landen tot de Cochimse kroon gehorende, dog door den sammorijn successivelijk geconquesteert. En door dit middel heeft Trevancoor nu bekomen het lang gesogt pretext om de eenige overgebleevene vorst die hem in zijne wijdgapende desseyen nog eenigermaate hinderlijk konde zijn, ook was het mogelijk, uyt den weg te ruymen. Want dat dit wel het groote oogmerk van Trevancoors voorgewende goedaardighij is, kunnen wij haast niet in twijffel trekken.

Fol. 1135v-1136v.

(Uit de geheime brief van de commandeur van 24 juli blijkt dat de koning van Cochin ontevreden is, dat de koning van Travancore deze daad van barmhartigheid zo traag uitvoert. Commandeur Godefridus Weyerman is van mening dat Travancore de oorlog slechts wil rekken [fol. 1137] om Cochin te verarmen. Zo kan het, als de ware reden van het bondgenootschap duidelijk is, Cochin later makkelijk onderwerpen. De koning van Travancore brengt zijn voornaamste vijand de zamorin van Calicut veel schade toe en maakte zich al meester van Alangadu en Parur en omliggende gebieden. Hij dreef de zamorin terug in versterkingen in Mapranam en Pudukkottai. Deze durft niets te ondernemen tegen de Cochinese troepen in de landen van Muriyanattu Nambiyar en de kotasseri kaimal, noch tegen die van Travancore. Wegens de komende regentijd zijn van de laatste 8 à 10.000 man in Cranganur, Parur en Alangadu ingekwartierd. De overige zijn naar het zuiden getrokken, zogenaamd wegens de vijand daar. [fol. 1138] Als Travancore zo doorgaat, valt het te vrezen dat het voor de Compagnie te sterk wordt. Deze zorg valt niet te verbergen. Volgens de brief van 24 juli mag de koning van Travancore dan wel al 1.523.448 lb peper hebben geleverd, hij mag dan spoedig veel meer leveren en zich welgezind tegen de Compagnie tonen. De tijd zal leren of er geen adder onder het gras schuilt. De Hoge Regering wenst dat de macht van de Compagnie aanzienlijker was, aangezien het gedrag van de veldheer van Travancore trots en onverdragelijk is. In de vorige brief staat wat men vreest dat daar achterzit, en wat het nadelig gevolg kan zijn.)

Voornamentlijk bij een langer verblijf van het Trevancoorse leger in het Cranganoorse, omdat als dan niet alleen 's Compagnies onderdanen en pagters in het nabuurige Paponettij geruïneert, maar selfs bij een aanval der sammorijnse het geheele toneel des oorlogs op 's Compagnies grondgebied, in weerwil van der beyde parthijen gedane beloften om deselve allesins te verschonen, overgebragt, mitsgaders de communicatie tusschen Cochim, Cranganoor en Chettua ten eenemale afgesneeden en daardoor de twee laatstgemelde vestingen in het allerblijkbaarste gevaar gestelt konden werden.

Fol. 1138v-1139r.

(Om dit onheil het hoofd te bieden hoopt men dat Travancore in het zuiden zal worden beziggehouden, zodat de druk in het noorden van Cochin afneemt. Het voorzichtig optreden van de commandeur is goedgekeurd. Hij moet de achting voor de Compagnie handhaven, neutraal blijven en [fol. 1140] argwaan bij Travancore vermijden. Dat gebeurde door het recente verzoek van de zamorin van Calicut om ammunities af te wijzen. Men heeft daar meer waardering voor dan voor het besluit van 4 februari om Cochin en de zamorin onderhands te ondersteunen met kruut en lood. De zamorin kan dat gemakkelijk krijgen van zijn bondgenoot, aan wie de Compagnie het volgens contract moet leveren. Levering aan Cochin wekt maar gerechtvaardigde jaloezie bij de zamorin, aan wie beslist geen hulp moet worden verleend. Aan dit hof blijft niets geheim, want het heeft niet alleen buitenlandse